

розкривати індивідуальні сили дитини.

Важливим є відбір музики для дітей, яка б відповідала психологічному та емоційному стану дитини, яка б стала джерелом пробудження творчого потенціалу кожної дитини, рушійною силою у становленні впевненої в собі гармонійно розвинутої особистості.

Особливості орф-підходу простежуються у провідних принципах: «від простого до складного» (за поглядами Й. Песталоцці); навчання від цілого музичного твору до його окремих деталей; від спонтанного до заданого; від практики гри до нотної грамоти; система гуманістичних цінностей тощо.

Цікаві форми роботи (створення шумових оркестрів, ігри (пальчикові, речові, жестові, ритмодекламаційні, рухові та ін.), танці, складання музики до казок, перетворення віршів у музичні п'єси та ін.) допомагають розвинути музичні здібності, які в тій чи іншій мірі, за думкою К. Орфа, є абсолютно у всіх.

Діти повинні стати активними діячами створення музичного світу і тоді музика, музичне мистецтво буде специфічною мовою людського спілкування (від спілкування вихователя і дитини до спілкування, взаємодії з оточуючим світом, від відтворення своїх внутрішніх переживань через музику, рухи, мовлення до створення творчо орієнтованого середовища тощо). Мета всіх ОРФ-занять – знайти засоби самовираження, розвивати уміння взаємодіяти, виховувати жагу до творчості.

Отже, орф-педагогіка є запорукою музичної освіти, яка сприятиме розвитку фахової майстерності майбутніх вихователів (музичних працівників) і якісним інструментом з креативним підходом у галузі музичного виховання сучасного молодого покоління.

Справді, педагогічна концепція К. Орфа – це концепція співтворчості, взаємодії, синкретизму, імпровізації – музична модель гармонії світу.

Список використаних джерел:

1. Болгова М. Орф-педагогика и раннее развитие ребенка [Электронный ресурс] / Марина Болгова. Режим доступа: <http://www.razvitiyevradost.ru/orf-pedagogika-i-ranneerazvitiye-rebyonka/>.
2. Завалко К. В. Основи орф-педагогіки. Черкаси: Черкас. ЦНП, 2013. 161 с.
3. Каневский В. Орф для «чайников» [Электронный ресурс] / Вадим Каневский. Режим доступа: <http://sdetmi.livejournal.com/9909.html>.

УДК 027.7:378.4]:004(043.2)

Мовчан К.М.,
старший викладач, директор НБ МДУ
Мукачівський державний університет
Козлік Р.М.,
здобувач вищої освіти спеціальності «Інформаційна, бібліотечна, архівна справа»
ОС «Бакалавр»
Мукачівський державний університет

БІБЛІОТЕКА УНІВЕРСИТЕТУ – ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Наука і освіта – галузі знань, які залежать від вільного, якісного доступу до інформації. В закладах вищої освіти все більше уваги приділяється самостійній роботі студентів, яка неможлива без інформаційних джерел, які найбільш професійно і відкрито представлені в бібліотеці.

Оскільки вузівська бібліотека є обов'язковим структурним підрозділом вищого навчального закладу, то всі стратегічні освітньо-виховні завдання, які належить вирішувати вищій школі, трансформуються в завдання та діяльність бібліотеки. Сьогодні диктує нову модель бібліотеки, вимагає наповнення її роботи новим змістом, виокремлює її пріоритетні функції, а саме: підвищення інформаційної, освітньої, виховної, пізнавальної функції, які включають найповніше інформаційне забезпечення навчально-виховного та науково-дослідницького процесів, надання інформаційно-методичної допомоги студентам, викладачам та співробітникам в оволодінні різноманітними науками і організації навчально-

виховного процесу [1].

Бібліотеки університетів виступають посередником між користувачем і інформацією.

Вузівські бібліотеки надають доступ до інформації не тільки традиційно, безпосередньо в самій бібліотеці, а і онлайн.

Інформатизація суспільства пред'являє нові вимоги до бібліотек вищих навчальних закладів. Вузівські бібліотеки беруть на себе відповідальність за інформаційне забезпечення освіти.

Ні одна, навіть найпотужніша бібліотека з великим фондом не може 100% забезпечити потреби користувача, тому в більшості вузівських бібліотек налагоджено зв'язки з іншими бібліотеками (книгообмін) та створено електронні читальні зали, які надають доступ до повнотекстових документів світових та вітчизняних бібліотек [2].

Основою функціонування інформаційно-бібліотечних систем є електронний каталог, який реалізує одну з головних принципів роботи бібліотеки – відкритий доступ, загальнодоступність.

Електронні каталоги – багатофункціональні. Інформатизація про документ заноситься в каталог один раз а використовується при різноманітних запитах. Зокрема, при запитах кафедр щодо забезпечення дисципліни, при запитах тематичних, фактографічних, пошуку конкретних видань.

Відкритий доступ до видань університету забезпечується через інституційні репозитарії, які розміщені на сайтах університетів та містить повнотекстові документи навчальних та наукових видань науково-педагогічних працівників бібліотеки. Репозитарій безкоштовно і у вільному доступі пропонує ресурси університету широкому загалу, а саме: навчальні, навчально-методичні, наукові видання, статті періодичних видань, доповіді, дисертації, матеріали конференцій, патенти та ін.

Основними перевагами розміщення робіт у відкритому доступ є:

- наочність досліджень університету;
- збільшення цитувань вчених університету;
- легкість пошуку видань;
- інтеграція наукових даних;
- потужна читацька аудиторія;
- репозитарій сприяє зростанню авторитету, престижу університету в науковій спільноті.

За даними Трега Шварца 72% статей, які знаходяться у вільному доступі, цитуються вдвічі більше ніж ті, які розміщені тільки в друкованих виданнях.

Важливим інформаційним ресурсом є сайт бібліотеки, який є інструментом для просування бібліотечної діяльності, представляє й оперативно рекламує всі її аспекти та різноманіття інформаційних ресурсів, підвищує престиж бібліотеки. Сайт є віртуальним входом у бібліотеку, яка надає доступ до дистанційних послуг таких як: [«Електронний каталог»](#), [«Віртуальні виставки»](#), [«Дистанційне замовлення електронних документів»](#), [«Віртуальна довідка»](#), [«Консультаційний центр»](#), [«Дистанційний відділ комплектування»](#). Онлайн-послуги – ефективний метод обслуговування студентів особливо в умовах дистанційного навчання. Запровадження цих послуг забезпечило пряме спілкування читача з віддаленим користувачем: консультування, надання повнотекстових документів в користування, популяризація досліджень, доступ до електронного читального залу, електронний каталог, репозитарій. Актуальність існування віртуальних довідкових служб очевидна: вони забезпечують оперативність отримання інформації для користувача та доповнюють традиційні засоби обслуговування читачів.

В бібліотеках університетів значна увага приділяється формуванню інформаційної культури студентів. З цією метою в університетських бібліотеках проводяться бібліотечні заняття для студентів усіх курсів різних форм навчання, семінари-практикуми з науково-педагогічними працівниками МДУ, дні інформації, на яких бібліотека інформує про нові надходження, видає бібліографічні покажчики, методичні посібники та інструкції

користувача для викладачів.

Отже, бібліотеки університетів мають великий практичний досвід, який дозволяє поєднати традиції бібліотечної справи з новими інформаційними технологіями. Запровадження інноваційних технологій в організацію роботи бібліотеки на основі створення інформаційного ресурсу, охоплює різні питання розвитку освітньої і наукової діяльності університету, дозволяє по-новому позиціонувати бібліотечні послуги.

Список використаних джерел

1. Журавський В.С. Болонський процес: головні принципи входження в Європейський простір вищої освіти/В.С. Журавський, М.З. Згуровський.-К.: Політехніка, 2003.- 200с.
2. Коржик Н.А. Організаційна структура системи обслуговування читачів бібліотек ВНЗ в умовах інформатизації/Н.А. Коржик//Діяльність бібліотек вищих навчальних закладів у світлі модернізації вищої освіти: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Сімферополь, 19-21 травня 2009р.– Севастополь, 20.–С. 160

УДК 37.032

Савицька А.Ю.,
аспірант кафедри педагогіки ЖДУ ім. І.Франка,
заступник директора з навчально-виховної роботи ЖЕГП «Університету «Україна»

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сьогодні в умовах оптимізації освітнього процесу питання підготовки майбутніх соціальних працівників до здійснення професійної діяльності посідає центральне місце. Це пов'язано з рядом причин. По-перше, вони впливають на якість надання соціальної допомоги незахищеним верствам населення, різноманіття якої потребує особистісного підходу до кожного члена суспільства, спеціальних та загальних знань, здатностей використовувати ці знання в своїй практичній діяльності тощо. По-друге, внаслідок науково-технічного прогресу виникає потреба у інноваційних і інформаційно-комунікаційних технологіях, які застосовуються соціальними службами й організаціями, інформаційних системах, що потребує від майбутніх соціальних працівників опанування великих обсягів інформації, умінь, навичок, які надають змогу швидко адаптуватися до змін, а також приймати участь в інноваційних процесах. По-третє, готовність майбутніх фахівців соціальної сфери до роботи впливає на розвиток соціальної структури суспільства, що, в свою чергу, зумовлює особливості культурного та політичного життя країни, демографічних процесів у ній.

Останнім часом вітчизняні та зарубіжні науковці все частіше звертаються до проблеми підготовки майбутніх соціальних працівників до здійснення професійної діяльності. Різні аспекти готовності майбутніх соціальних працівників до професійної діяльності розглядали такі вчені, як Т. Аветісян, Т. Голубенко, Н. Горішна, І. Зимня, В. Камаєва, А. Мудрик, К. Рейда, О. Плахотнік, Р. Санжаєва, Н. Сейко, С. Товщик, О. Тополь та інші. Це зумовлює більш поглиблено вивчити основні вимоги до змісту і сутності підготовки майбутніх соціальних працівників до здійснення професійної діяльності.

В Україні соціальний працівник є втіленням професії «Соціальна робота», здійснення якої відбувається в професійно-технічних училищах, фахових коледжах, закладах вищої освіти, колегіях, академіях освітнього ступеня фаховий молодший бакалавр, бакалавр, магістр. Сьогодні все частіше виникає потреба у кваліфікованих соціальних працівниках, які б змогли вирішувати завдання, що ставить перед ними суспільство. Відтак, соціальний працівник повинен володіти величезною гамою професійних знань, умінь та навичок, які б він використовував у своїй щоденній професійній діяльності. Для досягнення такого рівня професійної віддачі потрібен відповідний високий рівень освіченості та готовності до професійної діяльності. У зв'язку з цим виникає необхідність в організації такої системи підготовки здобувачів вищої освіти – майбутніх соціальних працівників, яка б забезпечила



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>